

ARCIDIECÉZNÍ CHARITA PRAHA

Bulletin speciál

Číslo 1
10. ledna 2013

Tříkrálová sbírka pomáhá již podvanácté – DĚKUJEME ZA PODPORU

Srdečně děkujeme všem dárcům, kteří podpořili letošní Tříkrálovou sbírku. Desítky tisíc koledníků vyšly do ulic měst i vesnic v celé zemi.

Do zapečetěných pokladniček označených logem Charity sbírali finanční prostředky, díky kterým bude Charita mo-

ci provozovat stovky zařízení sociálních a zdravotních služeb v průběhu celého roku. Desetina z výtěžku sbírky je

určena na pomoc v zahraničí, např. na projekt České nemocnice v Ugandě.

V pražské arcidiecézi byla Tříkrálová sbírka zahájena bohoslužbou v katedrále sv. Víta. Pražský arcibiskup kardinál Dominik Duka poté udělil koledníkům požehnání. Část výtěžku podpoří v pražské arcidiecézi pobytové služby pro seniory a lidi trpící Alzheimerovou chorobou. Jednotlivé farnosti, které se na organizaci sbírky podílejí, vyberou desítky dalších projektů, které budou podpořeny. Výtěžek tak pomůže potřebným přímo tam, kde sbírka probíhala. □

PEČOVATELKA Z FARNÍ CHARITY BEROUN oceněna v prestižní soutěži

Veronika Foltýnová s dcerou Eliškou před slavnostním udílením cen.

Pracovnice Farní charity Beroun paní Veronika Foltýnová získala čestné uznání v rámci soutěže Pečovatelka roku. Velký tituliek uvedený na diplomu: „Ocenění za mimořádně obětavou, kvalitní a zodpovědnou službu v oboru pečovatelsství“ prozrazuje důvody, které k ocenění vedly. (Pokračování na str. 4)

Milí čtenáři a přátelé Charity,

v loňském roce jsme zavědli pravidlo, že každý rok vyjdou dvě čísla našeho Bulletinu, který připravujeme měsíčně v elektronické podobě, také v tištěné verzi. Chceme, aby i ti, kteří Bulletin nemohou elektronicky odebrat, dostali informace „z první ruky“. A nejen to: chceme s vámi naplnit starou českou moudrost, že sdílená radost je dvojnásobná radost!

Ta radost by se mohla zdát v Charitě zvláštní – vždyť právě Charita pracuje převážně tam, kde je nějaká nemoc, bolest, velká chudoba nebo prostě

něco nefunguje. Je tomu tak, ale právě v takových situacích si může každý uvědomit, co je skutečně zdrojem radosti – odpověď je schovaná v samotném názvu charita = caritas, tj. latinsky „láska“.

Ve světě reklam a různých poutačů a akcí používá Charita stále stejnou strategii: nechce vám „brnkat“ na city, ale ukazuje, kolik dobrého toho lze udělat, když se lidé spojí v láskyplném úsilí, když se opravdovost lásky projevuje skutkem. Reklamy většinou zazáří, někdy nás i pobaví, a pak zapadnou a jsou nahrazeny něčím jiným: Charita je originální svojí vytrvalostí!

V Charitě se snažíme, aby pečovatelky pomáhaly potřebným, dokud to jen lze, aby Tříkrálová sbírka přinesla požehnání do domácností často zapomenutých i vlastními

děti a jejich dary pomohly podpořit nějaké dobré dílo, snažíme se, aby naše partnerské organizace v Indii, Ugandě, Zambii, Kongu a Bělorusku mohly pokračovat ve své práci s podporou Adopce na dálku, aby rodiny v ČR, které se dostaly do potíží, mohly zůstat místem, kde žijí a kde se vychovávají dobří lidé...

Mnoho dalšího se toho v Charitě děje, a to díky vám a vaší podpoře! Pokud se začtete do následujících stránek, dozvíte se více. A když přitom budete mít radost, že to je i vaše dílo, tak se naplnilo, že sdílená radost je dvojnásobná radost...

Hodně síly a radost v roce 2013!

P. Dr. Vojtěch Eliáš
prezident
Arcidiecézní charity Praha

VÁNOČNÍ DÁREK PRAŽSKÝM BEZDOMOVČŮM

„Středisko pomoci Vackov“ – tak se jmenuje nová zimní noclehárna na pražském Žižkově. Je otevřena od poloviny prosince až do konce února 2013 bez ohledu na počasí. Středisko pomoci Vackov je společným humanitárním projektem firmy Jablotron, Arcidiecézní charity Praha, Naděje a Armády spásy. Maltézáská pomoc o.p.s. v projektu financuje odborný zdravotnický personál a zdravotnický materiál.

Zařízení má kapacitu 60 lůžek. Kromě přespání mají kli-

enti k dispozici sprchu, teplý čaj a základní zdravotní ošetření, které zajišťují dobrovolníci z řad mediků. Na provoz a dodržování pravidel dohlížejí zaměstnanci projektu spolu s pracovníky fyzické ostrahy.

„Po neúspěšném pokusu v roce 2011 snížit v pražských ulicích počet těch, které mráz nutí k zoufalým činům, jsme se nevzdali. Podařilo se nám nakonec pronajmout část kamenné ubytovny a uzavřít dohodu s nejvýznamnějšími neziskovými organizacemi, jejichž pracovníci mají zkušenost, jak pomáhat potřebným.

Celý projekt financujeme zatím sami, ale věřím, že se najdou další, kteří budou ochotni přispět,“ říká Dalibor Dědek, majitel firmy Jablotron s.r.o. „Naší motivací je nejen snaha pomoci lidem v nouzi, ale též reálně snížit zbytečnou kriminalitu. Ve 21. století snad není nutné, aby lidé ve snaze přežít mráz museli ilegálně vnikat do cizích objektů,“ dodává Dědek.

Provozní náklady na tři měsíce provozu dosahují částky 1,2 milionu korun. Největší položky v rozpočtu představují mzdy pracovníků a materiální zásobení provozu. □

CHARITA rozšiřuje pomoc BEZDOMOVČŮM

Mrazivé zimní počasí u nás každoročně připraví o život řadu lidí bez domova. Během zimy proto Charita po celé zemi rozšiřuje své služby. Azylové domy pro lidi bez domova navyšují své kapacity. „V našem Azylovém domě sv. Terezie v pražském Karlíně jsme připraveni otevřít přes

noc i jídelnu, kde mohou bezdomovci přečkat noc na židli v teple,“ říká ředitel zařízení

Stanislav Fiala. Tato služba je v krizových situacích schopna pomoci denně 30 lidem. □

MOZAIKA UDÁLOSTÍ ZE ŽIVOTA CHARITY V PRAŽSKÉ ARCIDIECÉZI

VE ZKRATCE

NOVĚ OTEVŘENÉ NÍZKOPRAHOVÉ CENTRUM VE STARÉ BOLESLAVI JIŽ POMÁHÁ

Zázemí pro lidi v akutní krizi vytvořila Arcidiecézní charita Praha ve Staré Boleslavi. Centrum pomáhá lidem bez domova přečkat mrazivé počasí, nabízí sociální poradenství a materiální pomoc. Na provozu centra spolupracují Arcidiecézní charita Praha, řádové sestry Společnosti Dcer křesťanské lásky sv. Vincence de Paul a MÚ Brandýs nad Labem – Stará Boleslav.

NÁRODNÍ CENA KVALITY PRO FARNÍ CHARITU NERATOVICE

Farní charita Neratovice získala ocenění v prestižní soutěži Národní cena kvality. Titul „úspěšná organizace“ v kategorii veřejného sektoru převzala ve Španělském sále Pražského hradu ředitelka Miloslava Ma-

chovcová. Národní cena kvality je nejvýznamnějším oceněním firem a organizací; jde o jedinou soutěž firem v ČR podle mezinárodně platných pravidel.

FARNÍ CHARITA PŘÍBRAM ZAČALA VYUŽÍVAT CANISTERAPII

Canisterapii – léčebnou metodu využívající přítomnosti

psa – využívá nově Denní stacionář Farní charity Příbram. Canisterapie je součástí metod, které slouží k podpoře psychosociálního zdraví lidí všech věkových kategorií. Podněcuje verbální i neverbální komunikaci, rozvíjí hrubou i jemnou motoriku a zlepšuje interakci klienta s okolím.

ARCIDIECÉZNÍ CHARITA ZAHÁJILA PROJEKT NA POMOC VÍCEČETNÝM RODINÁM

Arcidiecézní charita Praha zahájila nový projekt adresné podpory potřebným českým rodinám. Princip pomoci vychází z programu Adopce na dálku*, který pražská Charita realizuje od roku 1993 a který již pomohl více než 30 tisícům nejchudších dětí z rozvojových zemí.

Čtěte více o projektu *Zdravá rodina* na straně 5. □

(Dokončení ze str. 1)

Slavnostní předání jubilejního 10. ročníku soutěže proběhlo, jak paní Foltýnová říká, ve velmi příjemné atmosféře koncem listopadu na Novoměstské radnici v Praze 1.

Patronaci převzaly

předsedkyně Sněmovny Miroslava Němcová, první dáma České republiky Livia Klausová, ministryně práce a sociálních věcí Ludmila Müllerová a starostka Městské části Praha 2 Jana Černochová. Ocenění pře-

bírala paní Foltýnová z rukou Livie Klausové. „S každou z pečovatelek si vstřícně podala ruku a nedělalo jí problém si s kýmkoliv popovídat. Proto na to budu ráda vzpomínat,“ říká paní Foltýnová.

Slavnost na Novo-

městské radnici byla svátkem nejen pro paní Foltýnovou, ale i pro její nejbližší. Na akci ji přišli podpořit manžel, obě děti, maminka, tchyně i kolegyně z Farní charity a paní vedoucí, která ji do soutěže nominovala. □

NOMINACE NA CENU PEČOVATELKA ROKU MI VYRAZILA DECH

Požádali jsem o rozhovor paní **VERONIKU FOLTÝNOVOU**, pracovníci tý-

denního Stacionáře sv. Anežky České, který spravuje Farní charita Beroun. Zeptali jsme se jí na její práci a na ocenění v rámci soutěže Pečovatelka roku 2012.

□ **Jak jste se dostala k práci pečovatelky a co vás na této práci nejvíc baví?**

Práci v sociálních službách jsem si zvolila nejdříve proto, že jsem po mateřské dovolené hledala práci. Vždy jsem ale měla úctu ke starým lidem. Líbilo se mi, jak umí vyprávět o věcech, které zažili – jako je válka, jaké těžké časy museli překonat nebo jak dříve vařili. Dostala jsem od nich řadu starých receptů. Babičku a dědu jsem nikdy neměla, proto jsou naši klienti jediní, kteří mi mohou o všem vyprávět. V rodině jsem

Livia Klausová a Veronika Foltýnová (vpravo)

něco podobného zažila jen u manželovy tety, o kterou jsem se společně s tchyní starala. Tato práce mě velmi baví a chytla mě ze srdce. Ani sama jsem nevěřila, že to tak bude. Proto bych ráda u této práce zůstala.

□ **Proč jste si vybrala jako své působiště právě Charitu?**

Člověk, který chce tuto práci vykonávat, musí mít především srdce na dlani. Aby mohl lidem, kteří to potřebují, rozdávat lásku, radost a pochopení, musí jít do míst, kde se tyto lidé nacházejí. A právě Far-

ní charita je jedním z takových míst. Proto jsem si zvolila tuto organizaci.

□ **Co považujete na vaší práci za nejtěžší?**

Práce pečovatelky je moc náročná. Jak psychicky, tak i fyzicky. Je těžké pracovat s lidmi trpící třeba Alzheimerovou chorobou. Proto moc lidí tuto práci dělat nechce. Všichni si musíme uvědomit, že starých a nemocných lidí stále přibývá. Když se o ně nemůže, někdy i nechce, rodina starat, měli by mít lidé možnost zajistit si pečovatelku. Ale nejdříve

si stát musí uvědomit, jak málo lidí chce v sociálních službách pracovat. Je to kvůli nízkým finančním prostředkům, které sociální služby mají.

Práce pečovatelky je zároveň velmi krásná. Je hezké vidět, když je člověk vděčný třeba jen za pouhý úsměv. Když mu můžete pomoci ve věcech, které sám už nezvládá, i když pro něj dříve byly samozřejmostí. Proto mi velmi pomáhá jejich spokojenost, úsměv na tváři, když se jim opravdu něco povede, co prostě sami zvládlí, a myslí, že už to nedokážou.

☐ Co pro Vás ocenění Pečovatelka roku znamená?

Ocenění v rámci soutěže Pečovatelka roku 2012 bylo pro mě velmi příjemné překvapení. Vůbec jsem nevěděla, že takové ocenění může někdo získat. Když mi moje

paní vedoucí Veronika Maslíková zavolala, že jsem byla nominována, vyrazilo mi to dech. Byla jsem moc překvapená, ale zároveň velmi dojatá. Měla jsem prostě obrovskou radost, že právě já jsem byla vybrána mezi pečovatelkami roku, a moc si toho vážím.

Tímto bych chtěla moc poděkovat svojí rodině za pod-

poru. Ale hlavně bych touto cestou chtěla moc poděkovat mojí skvělé paní vedoucí Veronice Maslíkové. Za vstřícnost, podporu, pochopení a hlavně důvěru. Děkuji ještě jednou za to, že mě doporučila na Pečovatelku roku 2012 a mohla jsem se tohoto ocenění osobně účastnit.

NOVÝ PROJEKT ZDRAVÁ RODINA podpoří zdraví a vzdělávání potřebných rodin

Od konce listopadu se mohou na Arcidiecézní charitu Praha obracet rodiny, které vychovávají více dětí, a nemají dostatek prostředků na náklady spojené s péčí o zdraví a vzdělávání. Charita zahájila projekt Zdravá rodina – po vzoru rozvojového programu Adopce na dálku® chce poskytnout podporu potřebným rodinám v naší zemi.

Na Charitu se již obrátili první žadatelé. Rodiny zapojené

do projektu získají přímou finanční pomoc zejména na vzdělávání a péči o zdraví. U zdravotní a příp. sociální péče je dána přednost té pomoci, která není hrazena ze zdravotního nebo sociálního systému státu. Do této oblasti patří i podpora léčebných pobytů, nákup léků atd. V případě podpory vzdělávání je dána možnost dětem účastnit se mimoškolních aktivit, navštěvovat základní uměleckou školu či rozvíjet svůj talent v jiné oblasti zvláště v těch pří-

padech, kdy by si to rodina z finančních důvodů nemohla dovolit.

Projekt Zdravá rodina je stejně jako Adopce na dálku® založen na solidaritě mezi lidmi. Pomáhá díky darům individuálních dárců. Prosíme proto, zapojte se do pomoci i vy. Na webových stránkách www.praha.charita.cz/zdravarodina najdete potřebné informace. Projekt můžete podpořit příspěvkem na číslo účtu 749011/5500, variabilní symbol 3300.

20. výročí největšího DÁRCOVSKÉHO PROJEKTU V ČESKU

Nový rok 2013 je pro rozvojovou práci Arcidiecézní charity Praha rokem výročním. Přesně před dvaceti lety zahájila svůj největší zahraniční program – Adopce na dálku*. Jaké byly jeho začátky? Kam za tuto dobu došel?

Když přišla v roce 1993 Arcidiecézní charita Praha s myšlenou podpory vzdělávání dětí v nejchudších zemích světa, málokdo tenkrát tušil, že se z této dobročinnosti rozvine největší dárcovský projekt v celé zemi. Adopce na dálku* podpořily již téměř 31 tisíc dětí z 10 zemí světa. Veškerou tuto podporu umožnily tisíce individuálních dárců, rodin, škol, farností a firem.

CENA MINISTRA PRO INICIÁTKURKU ADOPCE NA DÁLKU*

U počátku Adopce na dálku* stála indická řádová sestra Maria Goretti z kongregace Královny apoštolů. Kongregace provozuje v Indii řadu škol, nemocnic a sociálních center. Díky dárcům z České

republiky mohla kongregace rozšiřovat svou pomoc k tisícům potřebných lidí. Sestra Goretti však sebrala v historii programu Adopce na dálku*

ještě jednu důležitou roli – všiml si toho i tehdejší ministr zahraničních věcí České republiky, když sestře v roce 2003 udělil cenu Gratias agit za

šíření dobrého jména České republiky v zahraničí. Sestra Goretti pomohla Arcidiecézní charitě Praha nalézt desítky důvěryhodných partnerských organizací po celé jižní Indii. Pražská Charita má dnes takových organizací pět desítek, takže se pomoc českých dárců dostává v této zemi k velkému množství potřebných.

POMOC DÍTĚTI, RODINĚ I KOMUNITĚM

Adopce na dálku* urazily během 20 let pořádný kus cesty. Z finanční pomoci několika desítkám školáků, kterým hrozilo vyhození ze školy kvůli nezaplacenému školnému, vznikl v průběhu let propracovaný systém pomoci. Ten se zaměřuje nejen na děti, ale i na jejich rodiče, sourozence a celé vesnické komunity. Charita pomáhá ve vzdělávání dospělých, pomáhá jim nacházet pracovní uplatnění, formuje svépomocné skupiny, poskytuje drobné půjčky. Pomáhá v oblasti péče o zdraví, zkvalitňuje školní výuku a vybavenost škol.

STOVKY DĚTÍ POTŘEBUJÍ POMOC

Dvacetileté výročí je příležitostí k ohlédnutí a především k poděkování všem dárcům za podporu a důvěru. Práce na projektu tím ale nekončí. Pracovníci Arcidiecézní charity Praha se v cílových

zemích setkávají s dalšími potřebami, na které chce Charita reagovat. Stovky dětí, které nemají šanci studovat, čekají na své dárcy. Pokud můžete, pomáhejte nám pomáhat, aby lepší perspektivu v životě dostaly i ony.

Adopce na dálku*

POMÁHEJTE NÁM POMÁHAT!

Darujte vzdělání potřebnému dítěti a jeho komunitě šanci na lepší budoucnost.

Tel.: 224 246 519, 224 246 573,
E-mail: adopcenadalku@praha.charita.cz
www.praha.charita.cz

PROČ POMÁHAJÍ PROSTŘEDNICTVÍM CHARITY?

Jsou vidět a bezmála každý je zná. Mají blízkou zkušenost s rozvojovými zeměmi – každý, kdo vidí situaci na vlastní oči, nemůže nepomáhat. Oslovili jsme právě je, aby se o svou zkušenost podělili.

VĚRA MARTINOVÁ, zpěvačka

V loňském roce jsem byla oslovena Arcidiecézní charitou Praha, abych uspořádala koncert pro podporu Adopce na dálku. Tento projekt mě velmi zaujal, stala jsem se nejprve čestnou patronkou dnes jedenáctileté holčičky Kleopatry ze Zambie. Chtěla by se stát učitelkou – a tak

dál šířit vzdělání v této chudé zemi.

Podporuji ji i nadále, protože bez finanční pomoci by její studium nebylo možné. Byla jsem loni v Keni, navštívila i školu místní masajské komunity a viděla jsem, jak jsou děti lačné po základních pomůckách, které jsou u nás samozřejmostí – tužky, sešity, pastelky. A to je Keňa turisty vyhledávanou destinací, tudíž ani chudoba zde není tak velká jako v jiných afrických

zemích. Doufám, že s mojí podporou se Kleopatře splní její sen a mně to přinese hezky u srdce.

NELA BOUDOVÁ, herečka

Před pár lety jsem navštívila Indii. V jedné menší vesnici se na mě vrhla horda dětí v potrhaných uniformách. Chtěly po mně propisky a tužky do školy. I na téhle situaci jsem si uvědomila, že to, co je pro jednoho věc každodenní potřeby, může být pro druhého vzácnost.

Vždycky jsem cítila vděčnost, že se mám tak dobře a můžu svůj čas věnovat i jiným činnostem než materiálním. A tak když jsem se dozvěděla, že mohu změnit život jednoho dítěte za cenu lepších šatů, připadalo mi to neuvěřitelné.

Mám již druhé indické dítě a doufám, že vzdělání mu pomůže alespoň zčásti změnit životní podmínky. V pražskou Arcidiecézní charitu mám absolutní důvěru a vážím si práce všech, kteří v ní pracují.

FILIP RENČ, režisér

Již několik let podporuji finanční drobností chlapce Viviena z Indie. Pro mě malý peníz, pro něj podpora studia a vzdělávání na celý rok. Je to pro mne lidská povinnost i radost z toho, že můžu někomu na druhém konci světa pomoci či ho podpořit. Několikrát jsem navštívil Indii, kde si váží každé misky s rýží nebo čistého trička.

Místo jednoho nákupu v supermarketu bychom všichni mohli nějakou částku poslat

dítěti z chudé rodiny v rozvojové zemi. Je jich mnoho, kteří uvítají naši skromnou pomoc, protože oni nemají nic.

Ale když jim pomůžeme se vzdělat, třeba si jednou do toho supermarketu budou Arcidiecézní charity v Praze dělá výbornou a užitečnou práci.

Občas si zkrátka musíme uvědomit, že na této planetě nežijeme sami a že si musíme pomáhat. Však ono se nám to zase vrátí jinak a jindy. □

Prevzato z KT č. 47/2012,

Příloha Arcidiecézní charity Praha

Adopce na dálku® UMÍ VYPŘÁVĚT TISÍCE LIDSKÝCH PŘÍBĚHŮ

Na tomto místě jsme chtěli čtenářům zprostředkovat „setkání“ s konkrétním studentem nebo studentkou, kteří díky programu Adopce na dálku® vystudovali a našli pracovní uplatnění. Těchto příběhů jsou tisíce. O těch nadprůměrně úspěšných nám do Charity spontánně píšou naši zahraniční partneři. Před časem jsme dostali krásnou zprávu,

že student z Ugandy uvedl v poděkování své diplomové práce Arcidiecézní charitu Praha za to, že mu pomohla dojít až k vysokoškolskému diplomu. Stává se nám také, že při kontrole programu v místě jeho působení potkáváme „naše děti“ náhodně – jako třeba nedávno prodavače v obchodě. Jakmile se dozvěděl, že jsme z České republiky, děko-

val za to, že mohl vystudovat střední školu. V jejich městěčku je totiž Česká republika automaticky spojovaná s programem Adopce na dálku®.

Namísto konkrétního dítěte vám ale chceme představit matku jednoho z dětí, které v našem programu získává příležitost studovat. Paní Susan Chewe ze Solwezi v Zambii absolvovala v roce 2010 šestiměsíční krejčovský kurz, který organizuje Arcidiecézní charita Praha. Nyní již samostatně pracuje na vlastním šicím stroji. Co je ale stejně důležité – vzala svoji budoucnost do svých rukou, je schopná se postarat o svoji rodinu a ví, co v životě chce. Přeje si zajistit vzdělání dětem, které vychovává, aby mohly najít v životě uplatnění a najít si v budoucnu kvalifikované zaměstnání. □

Náš život se velmi změnil: VŠECHNY NAŠE DĚTI CHODÍ DO ŠKOLY

PŘÍBĚH

Paní SUSAN CHEWE absolvovala šesti-měsíční krejčovský kurz, který v zambijském Solwezi organizuje Arcidiecézní charita Praha. Prostřednictvím našeho pracovníka v Zambii jsme ji požádali, aby nám napsala, co pro ni kurz znamenal.

„Pamatuji si, jako by to bylo včera, kdy jsme na brigádě rodičů v Diecézi Solwezi od koordinátora programu Adopce na dálku slyšeli, že budeme mít brzy možnost přihlásit se do krejčovského kurzu. Již v minulosti jsem se chtěla naučit šít, ale neměla jsem na to finanční prostředky.

NESNADNÉ UŽIVIT POČETNOU RODINU

V té době jsem prodávala na tržišti sušené ryby, ale je zde mnoho žen, které dělají totéž, a tak bylo obtížné si vydělat a uživit celou rodinu. Můj manžel v té době nepracoval. Byla jsem ráda, že můj syn byl zařazen do projektu Adopcí. Staráme se totiž ještě o dalších šest dětí, které zůstaly

po mé zemřelé sestře. Hned jak bylo možné se do kurzu přihlásit, jsem tak učinila.

Začátky nebyly jednoduché, ale nezameškala jsem ani jediný den, a to i přesto, že jsem měla jednu malárii. Náš vedoucí dílny pan Ilunga si mého zájmu všiml. Na konci kurzu mi ještě s jednou paní byla dána mož-

v dílně s výukou dalších rodičů. Nadšeně jsem souhlasila. Byla to pro mě nová příležitost naučit se další dovednosti. Rok uběhl jako voda a dvě skupiny rodičů se vyučily krejčovskému řemeslu.

Potom přišel můj velký den. Vedoucí dílny mi sdělil, že za mou práci a práci pro ostatní mi projekt koupí šicí stroj!

nost ušít uniformy pro děti z programu Adopce na dálku v Solwezi – to bylo vůbec poprvé v mém životě, kdy jsem za svou krejčovskou práci dostala řádně zapláceno.

VLASTNÍ ŠICÍ STROJ

Hned potom začal kurz pro další skupinu a tehdy mi bylo navrženo, ať zůstanu rok jako dobrovolnice pomáhat

a všechny naše děti chodí do školy. Platím jim pravidelně školní poplatky. Uniformy ale pro ně nenakupuji, šiji je doma. Také jejich oblečení. Je to jednoduché – látek a materiálů mám dostatek.

Můj manžel začal také příležitostně pracovat na tržnici. Jeho výdělek je sice malý, ale myslím, že můj příklad ho povzbudil. Ze svého okolí znám naopak mnoho mužů, kteří odsuzují, když se ženy začne dařit. Její manžel se stane terčem posměchu... Žena má být podle našich tradic doma, starat se o děti, manžela, domácnost.

BŮH ŽEHNEJ DÁRCŮM ZA JEJICH DOBROTU

Ráda bych na závěr vyjádřila svou vděčnost programu Adopce na dálku a Arcidiecézní charitě Praha za možnost vyučit se krejčovskému řemeslu. Tyto dovednosti mi již nikdo nevezme. Chtěla bych moc poděkovat všem dárcům ve vaší zemi, kteří mně i dalším ženám v Solwezi toto umožnili. Modlím se za ně a ať jim Bůh neustále žehná za jejich dobrotu. □

Metodik sociální práce – VE SLUŽBÁCH KVALITY SOCIÁLNÍCH SLUŽEB

Arcidiecézní charita Praha poskytne každý rok sociální služby několika tisícům klientů. V uplynulém roce jsme vám v seriálu Profese v Charitě představili odborníky, kteří jsou v těchto službách nepostradatelní. Ať šlo o sociální pracovníci, pečovatelku nebo ergoterapeutku, všechny pracují tak zvané v první linii, přímo s klienty. Náš seriál zakončíme rozhovorem s Mgr. EVOU HRADEČNOU. Její profese – metodička sociální práce – není pravděpodobně klientům tak známá. Přesto je zcela klíčová pro to, aby si služby udržely vysokou kvalitu.

☐ Co je náplní práce metodika?

Role metodika sociální práce se stále vyvíjí. Na tuto pracovní pozici jsem nastoupila v roce 2008, kdy vstoupil v platnost zákon o sociálních službách. Původně jsme asi všichni, kteří jsme byli u zrodu této pracovní pozice, předpokládali, že metodik sociální práce bude hlavně vzdělávat své kolegy na všech střediscích poskytujících sociální služby. Bude pracovníky me-

todicky vést, aby jejich práce byla v souladu s moderními metodami sociální práce.

Za pár let je ale všechno trochu jinak. Ne že by původní myšlenka již nebyla naplňována – stále se s kolegy setkáváme, abych jim předávala nové informace. Ale mou hlavní náplní je dnes konkrétní pomoc pro vedoucí jednotlivých sociálních služeb. Moje pomoc je nutná především při zavádění změn ve střediscích, při inovaci pracovních postupů nebo při řešení stížností na kvalitu poskytované péče atd.

☐ Další odpovědnost přineslo určitě i vaše jmenování do nejvyššího vedení Arcidiecézní charity Praha.

Ano, tím se má pracovní náplň také podstatně změnila. Z této pozice řeším a jsem povinna se vyjadřovat i k problematice celé Arcidiecézní charity Praha, nejen problematice sociální práce.

☐ Jaké konkrétní úkoly jste řešila v uplynulých měsících?

V době před vánočními svátky mám vždy pocit, že bychom měli předchozí rok zhodnotit. Neuvěřitelně rychle totiž utekl. Měli bychom si uvědomit, co jsme všechno udělali, stihli.

Celý uplynulý rok byl velmi zajímavý. S kolegy jsme pracovali na vzniku nové služby Domov se zvláštním režimem a také na vzniku služby Nízko-prahového centra v Brandýse nad Labem. To mě velmi těší, protože to je služba, která začíná opravdu „odspodu“ – reaguje na potřebu města a obyvatele, kteří v něm žijí. A hlavně nám v její realizaci pomáhají jako dobrovolnice řádové sestry.

Největší radost mi loni dělal nový projekt financovaný Ministerstvem práce a sociálních věcí, jehož celý název zní *Podpora rodičovských kompetencí*

osamělých matek v azylových domech Arcidiecézní charity Praha. Tím se splnil můj letitý sen. Dlouho jsem totiž hledala možnost, jak propojit naše azylové domy pro matky s dětmi a systematicky podporovat všechny maminky, které zůstaly s dětmi samy, aby tuto situaci a výchovu zvládly. Velmi dobře se nám podařilo spojit pracovníky, kteří dělali stejnou práci ve třech různých městech. Dnes spolu konzultují, hledají nejlepší cesty a úzce spolupracují.

☐ Bude tento projekt pokračovat i v novém roce?

Věříme, že získáme finance z ministerstva i letos. Podali jsme novou žádost o dotaci, kam jsme zapracovali řadu nových nápadů, jak naši aktivitu rozšířit. Podkladem nám k tomu bylo závěrečné evaluační setkání. Zúčastnili se ho, dnes

už můžeme říci, odborníci z azylových domů Arcidiecézní charity Praha i externisté, kteří jsou zapojeni do zmíněného projektu. Setkání bylo úžasné. Zjistili jsme společně, kolik práce a jak významné pro naše klientky, jsme udělali. Tento projekt má rozhodně smysl.

☐ Vzpomenete si na nějakou neobvyklou situaci, kterou jste v práci zažila a která vás potěšila?

Udělalo mi radost, když mě nová sociální pracovnice v Azylovém domě sv. Terezie přizvala k jednání s klientem při sestavování jeho individuálního plánu. To je pro mě vždycky motivem k další práci, když se prostě ukáže, že je někdo z mladých pracovníků do sociální práce také zapálený a ještě k tomu ho i zajímá můj názor na jeho práci.

☐ Co na své práci považujete za nejtěžší?

Nejtěžší je pro mne vždycky získat pracovníky ke spolupráci, přesvědčit je, že nejsem nepřítel, že jsem nepříšla jen nacházet jejich chyby, ale že jsem na jejich straně a jsem připravena jim pomoci věci řešit.

☐ Co je pro vás největší radostí?

To, když se můžu na našich střediscích třeba zase na chvíli vrátit ke konkrétní práci s klienty, sice jen nepřímo, ale třeba v rámci případové rady (které ještě občas vedu) mluvit o konkrétním klientovi, pomoci kolegům najít k němu cestu, otevřít společně s nimi novou cestu i pro jejich další práci.

☐

MOZAIKA UDÁLOSTÍ ZE ZAHRAŇIČNÍCH MISÍ

VE ZKRATCE

POČÍTAČOVÁ UČEBNA PRO ZAMBIJSKÉ ŠKOLÁKY

V zambijské Mpanshye zřídila pražská Charita počítačovou učebnu napájenou solární energií. Zároveň zorganizovala kurz počítačové gramotnosti pro studenty i pedagogy. Projekt financoval vládní program zahraniční rozvojové spolupráce a Tchajwanská ekonomická a kulturní kancelář.

V BĚLORUSKU SE CHARITA ZAMĚŘÍ NA OBLAST VITEBSKU

Rok 2012 přinesl pro program Adopce na dálku® v Bělorusku několik novinek. Rozšířena byla spolupráce s Charitou Vitebsk. Tým sociálních pracovníků byl posílen o paní Inu Vaitsiakhovich, která má na starosti třicet dětí z chudé venkovské oblasti v okolí města Hluboké.

Naopak v oblasti Grodna nebude Charita projekt dále rozšiřovat vzhledem k lepšímu ekonomickému podmínkám mnohých rodin žijících

v této části Běloruska. To však neznamená úplné ukončení spolupráce s Charitou Grodna. Jako partner se velice osvědčila při přípravě a realizaci letního tábora pro děti v městečku Sopochnikino.

TŘI ROKY CHARITNÍ ZÁKLADNÍ ŠKOLY V UGANDĚ

Již tři školní roky má za sebou ZŠ sv. Jana Nepomuckého v ugandském kraji Buikwe, kterou postavila Arcidiecézní charita Praha. Do lavic usedalo každý den 260 žáků a za katedry 8 učitelů. Po dlouhých jednáních se zástupci energetických firem a státních úřadů bude zanedlouho zavedena ke škole elektrická přípojka. Díky vlastní zemědělské produkci na školních pozemcích je školní jídelna již částečně nezávislá na nákupech potravin.

SOLWEZI MÁ DÍKY PRAŽSKÉ CHARITĚ VLASTNÍ PEKÁRNU

Nová pekárna v zambijské Mpanshye je již v provozu! V polovině prosince přišla zpráva od koordinátora v Zambii Aleše Vacka: „Včera jsme upekli první chleba. Naši pracovníci ho ochutnali jako první a pekař má prý ubrat na soli. Rozhodujeme se mezi dřevěným uhlím, které se roztápí déle, ale neobtěžuje kouřem, a dřevem.“

Charita financovala stavbu pekárny, která vytváří nové pracovní příležitosti ve vesnické oblasti. Doposud bylo pečivo dováženo z větších měst vzdálených několik stovek kilometrů.

NOVÁ PEC ZAMEZÍ ZNEČIŠTĚNÍ ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ

V areálu nemocnice sv. Karla Lwagy v Ugandě byla posta-

vena pec ke spalování nemocničního i běžného odpadu. Stará spalovna již dosloužila a nová zamezí zbytečnému znečištění a kontaminaci prostředí. Výstavba pece není jednoduchou záležitostí: pro nemocniční odpad musí mít pec schopnost žáru alespoň 700 °C, kdy bez vzniku škodlivých látek shoří až 97 % materiálu. Kapacita nemocniční pece je 14 kg odpadu za 1 hodinu. Spalování je nejjednodušším a tudíž udržitelným způsobem likvidace odpadů z medicínského prostředí. □

Aktuálně z Indie

ČÍM VÍC VÍŠ, TÍM LÉPE ŽIJEŠ

Indická ekonomika se rychle rozvíjí. Odborníci předpovídají, že země v blízké budoucnosti dosáhne vysokého ekonomického postavení na celosvětovém trhu. Těžko tomu věřit, když se díváme na úroveň života nejchudších občanů. Rozvinutý sociální systém, systém zdravotního pojištění – pro chudé v Indii jsou to jen zbožná přání.

„Jen každý čtvrtý Ind má přístup k nějaké formě zdravotního pojištění,“ říká páter Onil D’Souza,

ředitel partnerské organizace Arcidiecézní charity Praha v Mangalore. Jaké jsou důsledky? Kromě úhrady

za léčbu je ovlivněno i jednání lidí v konkrétních situacích. Páter Onil vysvětluje: „Dojde-li ke zdravotní komplikaci a člověk se dostane do bezvědomí na ulici, mezi lidmi, nikdo nezavolá sanitku a dotyčný na místě umírá. Co když není pojištěn... Podle zákona „hrdina“, který odveze nemocného do nemocnice, musí zaplatit za poskytnutou první pomoc a léčbu. I když je mu obětí neznámá.“

Nárok na důchod mají jen ti, kteří mají práci na smlouvu – což je podle pátera Onila nyní pouze 6% pracující populace v Indii. Staří lidé jsou pak odkázáni na pomoc rodiny. Mnoho z nich končí doslova na ulici.

NOVÝ PROJEKT BUDE ŠÍŘIT UŽITEČNÉ INFORMACE

Zdá se, že indická vláda pochopila, že je dále neúnosné nerozvíjet všeobecně dostupný zdravotní a sociální systém. Zavádí proto především pro chudé občany možnost zdravotního, sociálního a důchodového pojištění.

Účast na těchto systémech je skutečně dostupná téměř všem.

Například účast v důchodovém systému vyžaduje, aby člověk

ročně naspořil částku 1 000 rupií (přibližně 350 Kč). „Velkou bariérou je nízké povědomí o nových vládních programech,“ říká páter Onil. V novém projektu, který podpořila Arcidiecézní charita Praha, chce proto šířit o nových informacích povědomí mezi lidmi na vesnicích.

Osvětový program je mnohem komplexnější. Reaguje na aktuální potřeby v oblasti Mangalore. Zabývá se také prevencí tuberkulózy a profesním poradenstvím pro mladé lidi. Celý program je nesen heslem: Čím víc víš, tím lépe žiješ.

VÍKENDOVÁ ŠKOLA PRO DOSPĚLÉ POKRAČUJE

V Zambii v oblastech, kde působí program Adopce na dálku®, se mohly během uplynulého roku vzdělávat i dospělí. Víkendové kurzy zaměřené na poskytnutí základních vědomostí byly určeny těm, kteří školu nikdy nenavštěvovali nebo ji nedokončili.

Výuka začíná v lednu a končí v září. Vedou ji zambijští učitelé spolupracující se

Aktuálně ze Zambie

středisky programu Adopce na dálku®. Kurzy jsou zdarma a jsou zpřístupněny nejen rodičům podporovaných dětí, ale i ostatním zájemcům z místních komunit. „Koncem roku proběhl

zápis do nových kurzů, které se v současné době rozbíhají. Kromě základní gramotnosti jsou v osnovách i témata, která se přímo dotýkají života lidí na venkově – správná hygiena, prevence HIV/

AIDS a domácího násilí, boj proti chudobě,“ říká sociální pracovnice střediska Adopce na dálku® v Mukonchi paní Doreen Chanda.

Naučit se číst, psát a počítat za 9 měsíců není žádná maličkost. Loni se to povedlo 59 ženám, které úspěšně složily závěrečné zkoušky. Novým studentům držíme palce, aby výuku dobře zvládli a dokázali nabyté vědomosti využít v praxi.

Aktuálně
z Ugandy

SPECIÁLNÍ ASISTENČNÍ FOND POMÁHÁ V TÍŽIVÉ ŽIVOTNÍ SITUACI

Procházíme úzkou cestičkou mezi políčky s kasavou a banány a před námi se objevuje skupinka chýší. Naším cílem je místo, kde bydlí Raymond, jedno z dětí podporovaných českými dárci. Raymond žije se svými prarodiči. Jakmile přijde ze školy, pomáhá jim s nošením vody a dřeva potřebného na vaření.

Raymond je drobný chlapec. Pozorně naslouchá a odpovídá na otázky sociálního pracovníka. „Nemáme žádnou přikrývku. Spíme na slaměné rohoži. V noci je mi často zima a jsem pak nemocný,“ stěžuje si Raymond. Vesnička, kde bydlí, se nachází v kopcích na severovýchodě Ugandy a noci jsou tu velmi chladné. Staří prarodiče jsou v tak tíživé finanční situaci, že si však zakoupení přikrývky nemohou dovolit.

Díky podpoře českých dárců pomáhá v rámci programu Adopce na dálku® Speciální asistenční fond. „Díky tomuto fondu můžeme pomoci rodinám při přírodní katastrofě, můžeme poskytnout prostředky na nákup nezbyt-

ných domácích potřeb nebo v případě nouze i jídla,“ říká sociální pracovník Charity Nebbi Amos Ogentho. Raymond získal díky asistenčnímu fondu přikrývku, která ho uchrání před chladem místních nocí. □

KRUTOST ŽIVOTA NA ULICI MŮŽE MÍT ŠŤASTNÝ KONEC

Aktuálně
z Konga

Ndako ya biso – v překladu Náš dům – je název centra pro děti, které žijí bez zázemí v ulicích Kinshasy, hlavního města Konžské demokratické republiky. Centrum může pomáhat díky podpoře Arcidiecézní charity Praha. Loni se dokonce podařilo otevřít jeho služby i pro dívky.

Násilí a brutalita života na ulici je realitou pro tisíce konžských dětí. Za odchodem na ulici stojí obvykle extrémní chudoba, týrání, vliv přátel či obvinění z čarodějnictví – a následný útěk nebo vyhnání z rodiny. Na ulici se utvářejí skupiny dětí s přísnou hierarchií. Obživu získávají krádežemi nebo příležitostnými pracemi, ne zřídka i prostitucí.

Rozvojová pomoc lidem žijícím
pod hranicí chudoby

POMÁHEJTE NÁM POMÁHAT!

Darem na konto **749011/0100**
podpořte projekty v Indii
(variabilní symbol **20 100**),
Ugandě (**20 200**),
Zambii (**20 800**)
a Konžské demokratické
republiky (**20 900**).

Tel.: 224 246 519, 224 246 573,
e-mail:
pomocdozahrani@praha.charita.cz
www.praha.charita.cz

Centrum Ndako ya biso je bezpečným útočiskem, kam si děti přichází odpočinout, najíst se, umýt se, vyprat si věci. Pro dívky přibyla navíc možnost v centru i přespávat, protože jsou na ulici zranitelnější. Sociální pracovníci a psychologové se přitom snaží získat důvěru dětí a vzbudit v nich touhu po návratu k rodině.

DESÍTKY ŠTASTNÝCH KONCŮ

Přípravou na sloučení nyní prochází jedenáctiletá Dorcas a rodina jejího strýce. Dorcas žije na ulici dva roky. Matka

ovdověla, znovu se vdala, ale otčím se odmítl starat o děti z prvního manželství.

Primárním cílem centra Ndako ya biso je sloučení rodiny, která je pro dítě nejpřirozenějším prostředím. Pokud není možný návrat do původní rodiny, vyhledávají pracovníci centra příbuzné nebo i náhradní rodiny a připravují obě strany na sloučení. Daří se jim to každý měsíc v desítkách případů. Pro děti tak začíná nová kapitola jejich života. Na tu předchozí se jim, doufáme, podaří zapomenout. □

Nasazení pro pomoc bližním V POZICI BISKUPSKÉHO VIKÁŘE PRO CHARITU

Požádali jsme o rozhovor biskupského vikáře pro Charitu Mons. KARLA HERBSTA.

□ Co pro vás znamenalo být biskupským vikářem pro charitu?

Být biskupským vikářem pro Charitu byla milá povinnost. Charita je totiž podstatnou součástí práce a služby v církvi. V určitých životních situacích (nemoc, věk, opuštěnost, chudoba...) si lidé sami nepomohou. Díky Charitě se však najdou pomocníci a k tomu někdy i potřebné finance, které hrají v rozpočtech Charity důležitou roli. Vlastně by o práci Charity měli vyprávět ti, kteří díky pomoci Charity mají důvod ke spokojenosti. Charita – to je práce profesionálů i dobrovolníků, lékařů, ošetřovatelů, pečovatelů, sociálních pracovníků a mnoha dalších, které není moc vidět. Jejich úloha je

však velmi důležitá. To, že jsem byl asi 10 let biskupským vikářem pro práci Charity, byla pro

mne nová zkušenost s prací organizace, která se o pomoc bližním nasazuje.

❑ Jak se podle vás změnila Arcidiecézní charita Praha od roku 1989 a jaké jsou její současné hlavní směry rozvoje?

Charitu jsem dostal na starost až v roce 2002, předchozí vývoj znám jen z doslechu. Za podstatné považuji, že rozsah práce Arcidiecézní Charity přesahuje také hranice naší země, jedná se o aktivity v Indii (zde především Adopce na dálku* a mnoho dalších rozvojových projektů), nebo v Ugandě (podpora dětí, postavení školy, nemocnice) a také pomoc pro nejchudší děti v Bělorusku. Díky spolupráci s biskupy v tamních diecézích lze tuto činnost považovat za stabilizovanou, která přináší a již přinesla bohaté ovoce. Také charitní projekty v naší diecézi se hodně rozšířily. Začínalo se od nuly a dnes je v Arcidiecézní

charitě Praha široká síť sociální pomoci s mnoha odborníky a lidmi, kteří rozvoj charitní pomoci vedou dál.

❑ Jaké jsou duchovní základy charitní práce? Proč katolická církev takovou pomoc podporuje?

Služba Charity v rámci církve je odpovědí na výzvu našeho Pána: Cokoli jste učinili jednomu z mých nejmenších, pro mě jste to udělali. Je to služba bližním. Na otázku židů, kdo je můj bližní, Pán Ježíš odpověděl nádherným podobenstvím o zraněném člověku a samaritánovi, který se ho na cestě do Jericha ujal. Pán k tomu na závěr přidal jen otázku: Kdo se zachoval jako *bližní*? Všichni věděli své. Pomoc různě postiženým bližním je jedním z podstatných prvků práce církve. Díky Bohu, že zde je naše Charita, která umí

a může na požadavky doby adekvátně odpovídat.

❑ Vzpomenete si na nějakou událost ze života Arcidiecézní charity Praha, která vám zůstala v mysli a kterou považujete za charakteristickou pro současnou Charitu?

Zásadní událostí je každodenní mravenčí práce, kde se setkává nabídnutá služba klientům s potřebnou pomocí celé řady odborníků. Velmi mě dojalo, když jsem např. viděl postiženou mladou ženu na vozíku (vážný úraz páteře při havárii spojené se značným ochrnutím), jak se díky centru FATIMA učí být soběstačná, aby se mohla sama žít a obsloužit. Je nesmírně náročné poskytnout takovým lidem zázemí a doprovodit je v jejich úsilí o samostatnost. O mnoha dalších aktivitách Charity u nás i v cizině ani nemluví. Věřím, že Pán činnosti Arcidiecézní charity Praha žehná, proto zde dokážou pomáhat stále většímu počtu lidí, a zdá se mi, že je v dnešní době téměř zázrak, že všechny tyto charitní služby rostou a mají prostředky na to pomáhat.

Mému nástupci, biskupskému vikáři pro Charitu a zdravotnictví P. Eliášovi přeji hodně darů Ducha Svatého, aby Charitě obětavě sloužil a měl pro tuto práci hodně inspirace od Pána. ❑